

7. Дмитрієв І. А., Шевченко І. Ю. Історична еволюція та сучасна інтерпретація дефініції соціально-економічної категорії «трудовий потенціал». *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2022. № 28. С. 20-36.
8. Городня Т. А., Кабаці Б. І., Міценко Н. Г. Діагностика трудового потенціалу у формуванні внутрішньої соціальної відповідальності підприємства в умовах воєнного стану. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. 2023. № 74. С. 41-48.
9. Рябенко В. В., Тимченко О. І. Формування трудового потенціалу підприємств харчової промисловості. *Інфраструктура ринку*. 2022. Вип. 69. С. 113-117.
10. Марценюк Л. В. Розвиток трудового потенціалу як основний елемент підвищення ресурсного потенціалу підприємства. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2020. № 2 (12). С. 102-107.
11. Харун О. А. Аналіз сучасних методичних підходів до оцінки трудового потенціалу підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 12. С. 354-358.
12. Коваль Н. В. Управління потенціалом підприємства: навч. посібник. Біла Церква: БНАУ, 2018. 375 с.
13. Шостак Л. В., Медведчук О. В. Оцінка трудового потенціалу вітчизняних підприємств. *Приазовський економічний вісник*. 2017. Вип. 2(02). С. 56-60.

УДК 336.7

СМАГЛЮК В.В., здобувач вищої освіти
Науковий керівник - **ДРАГАН О.О.**, канд. екон. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
draganok@ukr.net

СУЧАСНИЙ СТАН БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ

Проаналізовано основні тенденції та особливості сучасного стану української банківської системи. Окреслена низка важливих викликів з якими стикається сучасна банківська система. Виокремлені перспективи та напрями розвитку сучасної банківської системи України.

Ключові слова: фінанси, банк, банківська система, фінансовий ринок.

Банківська система України останніми роками зазнала значних змін і трансформацій. Виклики, що постали перед нею через макроекономічну нестабільність, військові дії та глобальні економічні зрушення, сформували нові напрями розвитку, актуалізували необхідність в інноваційних підходах та стабілізаційних механізмах. Дана стаття розглядає сучасний стан банківської системи України, а також її перспективи розвитку в умовах сучасних реалій.

Основні тенденції та особливості сучасного стану української банківської системи:

1. Зміни структури та посилення ролі державних банків. Після націоналізації ПриватБанку у 2016 році та активізації впливу інших державних банків (Ощадбанк, Укрексімбанк) їх частка значно зросла. На сьогодні державні банки контролюють понад половину банківських активів країни, що робить їх ключовими гравцями на ринку фінансових послуг.

2. Посилення регуляторного контролю та реформування системи. Національний банк України продовжує реформувати банківський сектор, впроваджуючи стандарти, що наближають систему до європейських норм. Підвищення прозорості, ліквідності та забезпечення фінансової стійкості стали пріоритетними завданнями НБУ, спрямованими на зменшення ризиків і зміцнення довіри до банківської системи.

3. Вплив військової агресії росії на банківський сектор. Повномасштабна війна, яка триває з 2022 року, стала справжнім викликом для банківської системи. Багато банків

зазнали збитків, частина відділень була зруйнована або опинилася в окупованих регіонах. Водночас банки швидко адаптувалися до нових реалій, впроваджуючи гнучкі підходи до обслуговування клієнтів, забезпечуючи безперервність надання послуг в умовах кризової ситуації.

4. Зростання обсягів кредитування населення та бізнесу. Попри складну економічну ситуацію, банки продовжують розвивати програми кредитування як для фізичних, так і для юридичних осіб, зокрема, націлені на підтримку малого та середнього бізнесу.

5. Активний розвиток цифрових технологій та онлайн-банкінгу. Українська банківська система стрімко розвиває цифрові послуги. Онлайн-банкінг, мобільні додатки та інші цифрові рішення стали звичними інструментами для українських користувачів. Діджиталізація сприяє зменшенню витрат банків та підвищенню зручності для клієнтів, що у свою чергу позитивно впливає на їхню довіру [1].

Сучасна банківська система України стикається з низкою важливих викликів:

- Військові ризики та економічна нестабільність. Постійні ризики, пов'язані з військовими діями та макроекономічною нестабільністю, призводять до втрат і вимагають від банків додаткових резервів.

- Проблема непрацюючих кредитів (NPL). Значна частина кредитного портфелю банків все ще представлена проблемними активами, що обмежує можливість банків інвестувати та розширювати кредитування.

- Ризики кібербезпеки. Зростання діджиталізації також підвищує ризики кіберзагроз, що вимагає додаткових інвестицій у захист даних та фінансових операцій [2].

Для подальшого розвитку банківська система України потребує адаптації до нових умов і врахування міжнародних тенденцій. Серед основних перспектив та напрямків розвитку можна виокремити такі:

1. Посилення діджиталізації та впровадження інноваційних рішень. Очікується подальший розвиток цифрових сервісів, зокрема в галузі штучного інтелекту та блокчейну, що забезпечить прискорення операцій, розширення спектру послуг та підвищення безпеки.

2. Залучення іноземних інвестицій. Для стабілізації та зростання банківська система потребує припливу іноземного капіталу. Спрощення законодавчих умов для іноземних інвесторів може сприяти цьому процесу, що дозволить банкам розширити інструменти фінансування економіки.

3. Покращення управління ризиками. Військовий конфлікт підсилив необхідність розробки нових підходів до управління ризиками та прогнозування кризових ситуацій. Банки можуть залучити міжнародний досвід для розробки інноваційних методик управління ризиками.

4. Розвиток фінансової інклюзії. Один із пріоритетів – залучення до банківської системи тих верств населення, які раніше були поза її увагою. Розширення фінансової грамотності серед населення та спрощення умов обслуговування дозволить банкам збільшити клієнтську базу.

5. Зміцнення державного регулювання та подальша інтеграція до міжнародної фінансової системи. Співпраця з МВФ та іншими міжнародними фінансовими організаціями сприяє впровадженню європейських стандартів і підвищенню стабільності системи [3,4].

Банківська система України сьогодні перебуває на етапі активних перетворень, що обумовлені як внутрішніми викликами, так і глобальними тенденціями. Подальший розвиток системи потребує гнучкого підходу, дотримання високих стандартів безпеки та прозорості, а також активної інтеграції інноваційних рішень. Успішне вирішення зазначених викликів сприятиме не тільки стабілізації банківської системи, а й сталому економічному зростанню країни в цілому.

Список використаних джерел:

5. Мещеряков, А., Боденчук, Л., Ліганенко, І., Рибак, О. і Лобунець, Т. (2023) «ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННИХ ДІЙ ТА

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ УПЛИВІВ», *Financial and credit activity problems of theory and practice*, 3(50), с. 8–22. doi: 10.55643/fcaptr.3.50.2023.3993.

6. Жарикова А. ВВП України зріс більш ніж на 5% у 2023 році – НБУ. Економічна правда. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2024/01/11/708634/> (дата звернення 18.10.2024).
7. Зарічна, Н. (2024). ФОРМАЛІЗАЦІЯ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ТА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ. *Сталий розвиток економіки*, (1(48)), 214-219. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-48-30>
8. Прокопенко Н., Мирончук В., Шепель І. Принципи функціонування банківської системи України в умовах війни. *Економіка та суспільство*. № (41). 2022. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-33> (дата звернення 16.10.2024).

УДК 005.7:330.341.1

БРАТЧУК В.В., магістрант

Науковий керівник – **БИБА В.А.**, канд. екон. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

vbiba584@ukr.net

ОБҐРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Проаналізовано основні пріоритетні напрями формування стратегії управління інноваційною діяльністю. Обґрунтовано доцільність інноваційних рішень на підприємстві шляхом удосконалення технології формування та впровадження інновацій.

Ключові слова: стратегія; управління інноваційним розвитком; інноваційні технології.

Основною метою інноваційних процесів в Україні є інноваційний розвиток підприємства, реалізація якого має відбуватися на основі структурної трансформації перспективних виробничих галузей, оновленні технологічного процесу внаслідок використання сучасних інноваційних технологій [1]. У ролі інновацій підприємства можуть виступати будь-які внутрішньогосподарські зміни, які призводять до комерційного успіху підприємства. Це, зокрема виробництво нових видів продукції чи послуг, удосконалення чинних організаційних форм та використання новітніх методів діяльності на ринку [2].

Зокрема, значний вплив для підприємства на етапі розробки інноваційної стратегії відіграють цілі та фінансові ресурси підприємства, пріоритети та потреби управлінців, досвід у веденні інноваційної діяльності, ризики та показники часу. У той же час, важливими є розмір та структура підприємства.

Стратегія управління інноваційним розвитком спрямована на забезпечення підприємством зовнішніх конкурентних переваг, зокрема: прискорення сталого розвитку підприємства в сучасних умовах ринку; забезпечення конкурентних переваг на основі високоефективних виробничих технологій та якості продукції; становлення лідерської та стабільної позиції на ринку у галузі; формування привабливого та оптимального цінового рівня; створення можливостей для суспільного визнання підприємства.

Подальша стратегія управління інноваційним розвитком підприємства повинна бути спрямована на формування зовнішніх конкурентних переваг для підприємства на базі впроваджених інновацій та маркетингових дослідженнях, а також на становленні внутрішніх конкурентних переваг відповідно до інноваційного, виробничого та організаційно-управлінського потенціалу підприємства (рис. 1).